

JC/GL/2014/01

22 december 2014

Gemeenschappelijke richtsnoeren

betreffende de convergentie van toezichtpraktijken met betrekking tot coherente coördinatieregelingen voor het toezicht op financiële conglomeraten

Inhoud

Gemeenschappelijke richtsnoeren betreffende de convergentie van toezichtpraktijken met betrekking tot coherente coördinatieregelingen voor het toezicht op financiële conglomeraten.	4
Status van deze richtsnoeren	4
Rapportageverplichtingen	4
Titel I - Onderwerp en toepassingsgebied	5
Titel II – Mapping, samenwerkingsstructuur en coördinatieregelingen	6
Mapping	6
Samenwerkingsstructuur	8
Schriftelijke coördinatieregelingen tussen de coördinator en de bevoegde autoriteiten	8
Coördinatieregelingen met de toezichthoudende autoriteiten van derde landen	8
Titel III - Coördinatie van de uitwisseling van informatie in normale omstandigheden en in noodsituaties	9
Toepassingsgebied en frequentie	9
Het verzamelen van informatie	9
Communicatiekanalen	10
Communicatie met het financiële conglomeraat.	10
Communicatie in noodsituaties	10
Titel IV - Beoordeling van financiële conglomeraten.	10
Beoordeling van de financiële situatie van een financieel conglomeraat	10
Beoordeling van kapitaaltoereikendheidsbeleid	11
Beoordeling van risicoconcentratie	11
Beoordeling van intragroeptransacties	12
Beoordeling van internecontrole- en risicobeheerprocessen	13
Titel V- Toezichtplanning en coördinatie van toezichtactiviteiten in normale omstandigheden en in noodsituaties	13
Planning en coördinatie van toezichtactiviteiten	13
Gecoördineerd actieplan	14
Delen en delegatie van taken	14
Planning in noodsituaties	14
Titel VI - Besluitvormingsprocessen bij de bevoegde autoriteiten	15
Bij raadplegingsprocessen te volgen procedures	15
Bij instemmingsprocessen te volgen procedures	16
Bij de jaarlijkse herbeoordeling van ontheffingen te volgen procedures	16
Bij de coördinatie van handhavingsmaatregelen te gebruiken procedures	17



JOINT COMMITTEE OF THE EUROPEAN
SUPERVISORY AUTHORITIES

Titel VII- Slotbepalingen en uitvoering

18

Gemeenschappelijke richtsnoeren betreffende de convergentie van toezichtpraktijken met betrekking tot coherente coördinatieregelingen voor het toezicht op financiële conglomeraten.

Status van deze richtsnoeren

Dit document bevat richtsnoeren die zijn uitgevaardigd ingevolge de artikelen 16 en 56, eerste alinea, van Verordening (EU) nr. 1093/2010 van het Europees Parlement en de Raad van 24 november 2010 tot oprichting van een Europese toezichthoudende autoriteit (Europese Bankautoriteit), tot wijziging van Besluit nr. 716/2009/EG en tot intrekking van Besluit 2009/78/EG van de Commissie; Verordening (EU) nr. 1094/2010 tot oprichting van een Europese toezichthoudende autoriteit (Europese Autoriteit voor verzekeringen en bedrijfspensioenen); en Verordening (EU) nr. 1095/2010 tot oprichting van een Europese toezichthoudende autoriteit (Europese Autoriteit voor effecten en markten) - „de ETA-verordeningen”. Overeenkomstig artikel 16, lid 3, van de ETA-verordeningen moeten de bevoegde autoriteiten en financiële instellingen zich tot het uiterste inspannen om aan de richtsnoeren te voldoen.

De richtsnoeren beschrijven het standpunt van de ETA's inzake passende toezichtpraktijken binnen het Europees systeem voor financieel toezicht of de wijze waarop het recht van de Unie in een bepaald gebied zou moeten worden toegepast. De desbetreffende bevoegde autoriteiten dienen deze richtsnoeren na te leven door ze op passende wijze in hun toezichtpraktijken op te nemen (bv. door wijziging van hun rechtskader of toezichtprocessen), ook als de richtsnoeren overwegend bedoeld zijn voor instellingen.

Rapportageverplichtingen

In overeenstemming met artikel 16, lid 3, van de ETA-verordeningen moeten de bevoegde autoriteiten de desbetreffende ETA in kennis stellen of zij aan deze richtsnoeren voldoen of voornemens zijn hieraan te voldoen, of anders redenen voor niet-naleving opgeven, en wel uiterlijk op 23 februari 2015. Bevoegde autoriteiten die binnen deze termijn niet hebben

gereageerd, worden door de desbetreffende ETA geacht niet te voldoen. Kennisgevingen dienen te worden toegezonden aan compliance@eba.europa.eu, ficodguidelines.compliance@eiopa.europa.eu en compliance.ficod@esma.europa.eu onder vermelding van „JC/GL/2014/01”. Kennisgevingen worden ingediend door personen die bevoegd zijn om namens de bevoegde autoriteiten te melden of zij aan de richtsnoeren voldoen.

Kennisgevingen worden overeenkomstig artikel 16, lid 3, op de websites van de ETA's bekendgemaakt.

Titel I - Onderwerp en toepassingsgebied

1. Deze richtsnoeren voldoen aan het voorschrift van artikel 11, lid 1, van Richtlijn 2002/87/EG¹ (FICOD) voor de ETA's om via het gemengd comité richtsnoeren te ontwikkelen ten behoeve van een convergentie van toezichtpraktijken met betrekking tot coherente coördinatieregelingen voor het toezicht overeenkomstig artikel 116, van Richtlijn 2013/36/EU² en artikel 248, lid 4, van Richtlijn 2009/138/EG³.
2. Met de richtsnoeren wordt ernaar gestreefd de samenwerking tussen de bevoegde autoriteiten op grens- en sectoroverschrijdende basis te verduidelijken en te bevorderen, en de werking van sectorale colleges (indien aanwezig) aan te vullen wanneer een grensoverschrijdende groep als financieel conglomeraat is geïdentificeerd overeenkomstig Richtlijn 2002/87/EG. Deze richtsnoeren beogen ook de concurrentie binnen de interne markt te verbeteren door te zorgen voor een coherente coördinatie van het toezicht.
3. Artikel 11, lid 1, van Richtlijn 2002/87/EG omschrijft de taken van de bevoegde autoriteit die verantwoordelijk is voor de uitoefening van aanvullend toezicht (de coördinator) en verlangt van haar en van andere relevante bevoegde autoriteiten en zo nodig andere betrokken bevoegde autoriteiten, dat zij coördinatieregelingen treffen.
4. De richtsnoeren zijn gericht tot de bevoegde autoriteiten als omschreven in artikel 2, lid 16, van Richtlijn 2002/87/EG, en voor de ECB in overeenstemming met artikel 4 van Verordening (EU) nr. 1024/2013/EU van de Raad.
5. Tenzij anders vermeld, hebben de verwijzingen in deze richtsnoeren betrekking op de desbetreffende bepaling van Richtlijn 2002/87/EG.

¹ Richtlijn 2002/87/EG van het Europees Parlement en de Raad van 16 december 2002 betreffende het aanvullende toezicht op kredietinstellingen, verzekeringsondernemingen en beleggingsondernemingen in een financieel conglomeraat (PB L 35 van 11.2.2003, blz. 1).

² Richtlijn 2013/36/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende de toegang tot de werkzaamheden van kredietinstellingen en het bedrijfseconomisch toezicht op kredietinstellingen en beleggingsondernemingen, tot wijziging van Richtlijn 2002/87/EG en tot intrekking van de Richtlijnen 2006/48/EG en 2006/49/EG (PB L 176 van 27.6.2013, blz. 338)

³ Richtlijn 2009/138/EG van het Europees Parlement en de Raad van 25 november 2009 betreffende de toegang tot en uitoefening van de werkzaamheden van verzekerings- en herverzekeringsbedrijf (solvabiliteit II) (PB L 335 van 17.12.2009, blz. 1)

Titel II – Mapping, samenwerkingsstructuur en coördinatieregelingen

6. De procedure van mapping betreft het verzamelen en analyseren van informatie die nodig is om die entiteiten vast te stellen, die een financieel conglomeraat vormen overeenkomstig artikel 3 van Richtlijn 2002/87/EG, en waarop de bevoegde autoriteiten aanvullend toezicht moeten uitoefenen door middel van coördinatieregelingen van toezicht krachtens artikel 11, lid 1, van Richtlijn 2002/87/EG.

Mapping

7. De coördinator dient een procedure van mapping (inkaartbrenging) uit te voeren in samenwerking met de andere bevoegde autoriteiten die bevoegdheden hebben verleend aan gereguleerde entiteiten die deel uitmaken van het financiële conglomeraat. Deze bevoegde autoriteiten gebruiken het resultaat van de mapping om de juiste mate van aanvullend toezicht te bepalen op basis van de organisatie, schaal en complexiteit van het financiële conglomeraat.
8. Tijdens de mapping dient het identificatieproces dat in artikel 4 van Richtlijn 2002/87/EG is beschreven, in acht te worden genomen. Het resultaat van de mapping wordt op dezelfde wijze gebruikt in de jaarlijkse bijwerkingen van het identificatieproces van financiële conglomeraten.
9. Het proces van mapping dient het verzamelen en analyseren van informatie te omvatten die nodig is om die bevoegde autoriteiten vast te stellen die, in overeenstemming met artikel 11, lid 1, van Richtlijn 2002/87/EG, over coördinatieregelingen moeten beschikken.
10. De coördinator zorgt ervoor dat het mappingproces plaatsvindt onder de volgende voorwaarden:
 - a) een financieel conglomeraat is reeds geïdentificeerd in overeenstemming met artikel 4 van Richtlijn 2002/87/EG en door samenwerking van bevoegde autoriteiten;
 - b) een sectoraal college is opgericht in overeenstemming met artikel 116 van Richtlijn 2013/36/EU of artikel 248, lid 2, van Richtlijn 2009/138/EG; en de coördinator is aangesteld overeenkomstig artikel 10 van Richtlijn 2002/87/EG.
11. Het proces van mapping dient:
 - a) het resultaat van de sectorale mappingprocessen in aanmerking te nemen;
 - b) zich te richten op sectoroverschrijdende verbanden, zoals nauwe banden en participaties, tussen de gereguleerde entiteiten in een financieel conglomeraat,

de gemengde financiële houdstermaatschappij of de andere entiteiten van het financiële conglomeraat die relevant zijn voor het toezicht.

12. Als voorbereiding van het concept van mapping voordat het als input naar de relevante bevoegde autoriteiten wordt gezonden, moet de coördinator in het kader van zijn toezichthoudende bevoegdheid een dialoog aangaan met de gereguleerde entiteit die het hoofd van het financiële conglomeraat is; indien het financiële conglomeraat niet onder leiding van een gereguleerde entiteit staat, moet de coördinator, naast het hoofd van het conglomeraat, ook een dialoog aangaan met de gereguleerde entiteit in het kader van zijn toezichthoudende bevoegdheid, zoals bedoeld in artikel 10, lid 2, onder b), van Richtlijn 2002/87/EG.
13. De mappingdienst regelmatig te worden bijgewerkt, minstens eenmaal per jaar, waarbij rekening wordt gehouden met veranderingen in de structuur van het financiële conglomeraat. Eventuele wijzigingen in de eerste inkaartbrenging worden onder alle relevante bevoegde autoriteiten verspreid.
14. Er moet rekening worden gehouden met alle entiteiten die van belang zijn voor het toezicht binnen de groep; aangegeven dient te worden onder welke van de volgende financiële sectoren elke gereguleerde entiteit valt:
 - a) verzekeringsondernemingen en herverzekeringsondernemingen; of
 - b) kredietinstellingen en beleggingsondernemingen.
15. Voor de entiteiten die voor het toezicht zoals vermeld in lid 14 van belang zijn, wordt het volgende gemeld:
 - a) alle dochterondernemingen in de EER;
 - b) bijkantoren in de EER die voor de plaatselijke markt of voor de sectorale groep belangrijk zijn, in overeenstemming met de definitie van deze bijkantoren die in de respectieve sectorale richtlijnen zijn voorzien;
 - c) dochterondernemingen en bijkantoren buiten de EER die voor de sectorale groep relevant zijn; en
 - d) de lijst van belangrijke deelnemingen binnen de groep in de zin van artikel 2, leden 11 en 12, van Richtlijn 2002/87/EG.
16. De coördinator beschrijft de mapping aan de hand van het model in bijlage 1.

Samenwerkingsstructuur

17. Teneinde zijn taken te vervullen en het vereiste niveau van samenwerking tussen de bevoegde autoriteiten tot stand te brengen besluit de coördinator op basis van de resultaten van de mapping of het nodig is een specifiek onderwerp toe te voegen aan de agenda van zijn sectorale college dat is ingesteld in overeenstemming met artikel 116 van Richtlijn 2013/36/EU of artikel 248, lid 2, van Richtlijn 2009/138/EG, of om andere procedurele regelingen vast te stellen, zoals afzonderlijke bijeenkomsten gewijd aan het aanvullende toezicht op financiële conglomeraten, of andere vormen van regelmatige communicatie tussen de relevante bevoegde autoriteiten. De coördinator nodigt de ETA's uit voor de relevante vergaderingen en betreft hen bij andere vormen van regelmatige communicatie tussen de relevante bevoegde autoriteiten.
18. Het aantal deelnemers aan vergaderingen en activiteiten met betrekking tot aanvullend toezicht dient toereikend te zijn voor de beoogde doelstellingen. De coördinator zorgt ervoor dat de andere bevoegde autoriteiten tijdig volledig worden geïnformeerd over de activiteiten en de resultaten van het sectorale college.

Schriftelijke coördinatieregelingen tussen de coördinator en de bevoegde autoriteiten

19. Schriftelijke coördinatieregelingen voor sectoraal toezicht dienen indien noodzakelijk te worden aangevuld ter bevordering van een doeltreffend aanvullend toezicht op een financieel conglomeraat.
20. De toevoegingen worden aangepast aan de aard, omvang en complexiteit van het financiële conglomeraat. De toevoegingen aan schriftelijke regelingen omvatten ten minste de te volgen procedures in noodsituaties, met een hogere frequentie van contacten en een snellere respons.
21. Als alternatief kunnen de coördinator en de bevoegde autoriteiten nieuwe schriftelijke coördinatieregelingen op het niveau van het financiële conglomeraat vaststellen, die het toepassingsgebied en de frequentie van informatie-uitwisseling omvatten en die verwijzen naar de punten 24 en 25 in verband met de coördinatie en uitwisseling van informatie in normale omstandigheden en in noodsituaties, en naar punt 33 wat betreft de beoordeling van de financiële situatie van een conglomeraat.

Coördinatieregelingen met de toezichthoudende autoriteiten van derde landen

22. Indien een financieel conglomeraat belangrijke entiteiten in derde landen heeft, betreft de coördinator de bevoegde autoriteiten van deze landen in de samenwerkingsregelingen

voor dat financiële conglomeraat, onder voorbehoud van de bepalingen van artikel 19 van Richtlijn 2002/87/EG en de sectorale voorschriften voor een equivalent toezicht en vergelijkbare vertrouwelijkheidsafspraken.

Titel III - Coördinatie van de uitwisseling van informatie in normale omstandigheden en in noodsituaties

Toepassingsgebied en frequentie

23. De uitwisseling van informatie tussen bevoegde autoriteiten dient alle relevante of essentiële informatie te omvatten die nodig is voor de uitvoering van de taken bedoeld in artikel 11 van Richtlijn 2002/87/EG. Indien van toepassing bevat zij informatie die van belang is voor de stresstests van financiële conglomeraten als omschreven in artikel 9, onder b), van Richtlijn 2002/87/EG.
24. De uitwisseling van informatie tussen de coördinator en de bevoegde autoriteiten vormt een weerspiegeling van de behoeften van de betrokken toezichthouders. Bij de coördinatie van de informatiestromen houdt de coördinator terdege rekening met de aard van de onder toezicht staande entiteiten in het financiële conglomeraat, hun relevantie binnen het conglomeraat en het belang van hun lokale markten.
25. De bevoegde autoriteiten maken afspraken over de frequentie, indeling en modellen voor de regelmatige informatie-uitwisseling. De coördinator en de bevoegde autoriteiten bereiken overeenstemming over de modellen, vooral voor het verzamelen van informatie over risicoconcentratie en transacties binnen de groep.
26. Indien een bevoegde autoriteit een verzoek om belangrijke informatie van een andere bevoegde autoriteit ontvangt, verstrekt zij de informatie zonder onnodige vertraging. Eventuele andere essentiële informatie die van invloed kan zijn op de financiële positie van het conglomeraat als geheel of van een van de afzonderlijke ondernemingen wordt zo spoedig mogelijk aan de coördinator of de betrokken bevoegde autoriteit meegedeeld.

Het verzamelen van informatie

27. Bevoegde autoriteiten verzamelen de informatie van de entiteiten die onder hun toezicht staan en verstrekken deze aan de coördinator en de andere bevoegde autoriteiten, tenzij specifieke regelingen worden getroffen voor een andere bevoegde autoriteit om de desbetreffende informatie te verzamelen.
28. De coördinator dient de verzoeken om informatie over het financiële conglomeraat te leiden. De coördinator en de bevoegde autoriteiten zorgen ervoor dat zoveel mogelijk gebruik wordt gemaakt van bestaande gereguleerde rapportage en dat duplicatie wordt vermeden.

Communicatiekanalen

29. De bevoegde autoriteiten en de coördinator nemen het gebruik van het volledige scala van communicatiekanalen (vergaderingen van het college, officiële brieven, e-mails, telefoon- en videogesprekken en -conferenties en websiteplatforms) in overweging en bereiken overeenstemming over de communicatiekanalen die voor het verzamelen en verspreiden van informatie met betrekking tot het financiële conglomeraat worden gebruikt. Alle vertrouwelijke en gevoelige informatie moet via een beveiligd communicatiekanaal worden gedeeld. Vooral de bevoegde autoriteiten zorgen voor het gebruik van beveiligde webgebaseerde communicatieplatforms, voor zover deze beschikbaar zijn.

Communicatie met het financiële conglomeraat.

30. De coördinator is verantwoordelijk voor de communicatie met de moederonderneming aan het hoofd van de groep of, indien er geen moederonderneming is, met de gereguleerde entiteit met het hoogste balanstotaal in de grootste financiële sector in de groep. Bevoegde autoriteiten dienen de coördinator in kennis te stellen alvorens rechtstreeks met de moederonderneming of gereguleerde entiteit te communiceren. Indien uitzonderlijke omstandigheden voorafgaande kennisgeving niet mogelijk maken, brengen bevoegde autoriteiten de coördinator onverwijld op de hoogte van de aard en resultaten van de communicatie.

Communicatie in noodsituaties

31. Een bevoegde autoriteit die een noodsituatie vaststelt, die van invloed is op gereguleerde entiteiten in een financieel conglomeraat, dient de coördinator en de andere bevoegde autoriteiten wier onder hun toezicht staande entiteiten door die situatie kunnen worden beïnvloed, daarop te wijzen. Bevoegde autoriteiten werken waar nodig nauw samen en wisselen actief relevante informatie uit. De coördinator dient erop toe te zien dat, in voorkomend geval, de ETA's op de hoogte zijn van eventuele relevante ontwikkelingen in overeenstemming met artikel 18, lid 1 van de ETA-verordeningen.

Titel IV - Beoordeling van financiële conglomeraten.

Beoordeling van de financiële situatie van een financieel conglomeraat

32. De coördinator dient een dialoog aan te gaan met de desbetreffende bevoegde autoriteiten voor de uitvoering van de taak van toezicht en beoordeling van de financiële situatie van het financiële conglomeraat. Gezien de structuur van de groep, zoals

overeengekomen tijdens de mappingprocedure, moet de coördinator het volledige risicoprofiel van het financiële conglomeraat beoordelen.

33. De coördinator zorgt ervoor dat het volgende wordt vastgesteld:
- a) de belangrijkste kwetsbaarheden en tekortkomingen van de entiteiten van het financiële conglomeraat, met bijzondere aandacht voor hun sectoroverschrijdende verbindingen; en
 - b) kwesties betreffende risicobeheer en -controle in verband met de naleving van kapitaalvereisten, risicoconcentraties en intragroeptransacties.

Beoordeling van kapitaaltoereikendheidsbeleid

34. De coördinator en de relevante bevoegde autoriteiten dienen het beleid inzake kapitaalplanning van gereguleerde entiteiten in een financieel conglomeraat te bestuderen. Bij de bestudering van de groep wordt rekening gehouden met, en voortgebouwd op soortgelijke analyses op sectoraal niveau en op basis van de individuele entiteit.
35. Deze beoordelingen doen geen afbreuk aan de kapitaaltoereikendheidsvereisten zoals uiteengezet in de sectorale wetgeving en mogen de berekening van de kapitaaltoereikendheid van het financiële conglomeraat in overeenstemming met de gedelegeerde verordening van de Commissie als aanvulling op Richtlijn 2002/87/EG, niet dupliceren.⁴
36. De coördinator is verantwoordelijk voor de beoordeling van het kapitaaltoereikendheidsbeleid van het conglomeraat. Bij de voorbereiding van de beoordeling houdt de coördinator rekening met de beoordelingen van dergelijk beleid door de relevante bevoegde autoriteiten.
37. Bij deberekeningen van de kapitaaltoereikendheid raadpleegt de coördinator de relevante bevoegde autoriteiten over het uitsluiten van een entiteit van de berekening; zie punt 58, onder a), van deze richtsnoeren.

Beoordeling van risicoconcentratie

38. Om aanvullend toezicht op de risicoconcentratie van gereguleerde entiteiten in een financieel conglomeraat uit te oefenen, werkt de coördinator samen met de desbetreffende bevoegde autoriteiten om te controleren hoe risicoconcentraties

⁴ Gedelegeerde Verordening (EU) nr. 342/2014 van de Commissie van 21 januari 2014 tot aanvulling van Richtlijn 2002/87/EG van het Europees Parlement en de Raad en Verordening (EU) nr. 575/2013 van het Europees Parlement en de Raad ten aanzien van technische reguleringsnormen voor de toepassing van de berekeningsmethoden voor kapitaaltoereikendheidsvereisten voor financiële conglomeraten (PB L 100 van 3.4.2014, blz. 1)

potentiële besmettingsgevaaren binnen het financiële conglomeraat, belangenconflicten en omzeiling van sectorale voorschriften kunnen veroorzaken.

39. Rekening houdend met de structuur van het financiële conglomeraat komen de coördinator en de desbetreffende bevoegde autoriteiten overeen of het voor een doeltreffende beoordeling van risicoconcentraties noodzakelijk is informatie van gereguleerde entiteiten binnen het financiële conglomeraat op te vragen als aanvulling op de reeds via de rapportageverplichtingen beschikbaar gekomen informatie.
40. Tussen de coördinator en de bevoegde autoriteiten uitgewisselde informatie kan het volgende omvatten:
 - a) de wijze waarop de gereguleerde entiteiten in het financiële conglomeraat de risicoposities beheren die in de verschillende risicocategorieën op elkaar inwerken;
 - b) analyse en beoordeling door bevoegde autoriteiten van de interne systemen voor rapportage en limieten van subgroepen of individuele entiteiten in het financiële conglomeraat;
 - c) sectoroverschrijdende risicoconcentraties, anders dan risicoconcentraties die reeds op grensoverschrijdend niveau binnen elke sector worden beoordeeld.
41. De coördinator en de bevoegde autoriteiten informeren elkaar over alle toezichtmaatregelen die jegens de entiteiten in het financiële conglomeraat zijn getroffen met betrekking tot risicoconcentraties. De coördinator moet bereid zijn gezamenlijke toezichthoudende maatregelen ter zake te bevorderen.

Beoordeling van intragroeptransacties

42. Om aanvullend toezicht op transacties tussen gereguleerde entiteiten van een financieel conglomeraat te kunnen uitoefenen, coördineert de coördinator, in samenwerking met de desbetreffende bevoegde autoriteiten hoe intragroeptransacties potentiële besmettingsgevaaren binnen het conglomeraat, belangenconflicten en omzeiling van sectorale voorschriften kunnen veroorzaken.
43. De coördinator en de bevoegde autoriteiten beslissen of ze de gereguleerde entiteiten in het financiële conglomeraat al dan niet om nadere informatie verzoeken, naast de informatie die reeds via bestaande rapportage in verschillende rechtsgebieden en sectoren is verzameld, waarbij zij rekening houden met de structuur van het financiële conglomeraat.

44. De coördinator en de bevoegde autoriteiten dienen overeenstemming te bereiken over:
- de soorten intragroeptransacties die gecontroleerd moeten worden, rekening houdend met de structuur van het financiële conglomeraat, alsmede de definitie van intragroeptransacties krachtens artikel 2, lid 18, van Richtlijn 2002/87/EG; en
 - de rapportagedrempels voor intragroeptransacties, op basis van voorgeschreven kapitaal- en/of technische bepalingen.
45. De coördinator en de bevoegde autoriteiten informeren elkaar over eventuele maatregelen met betrekking tot intragroeptransacties die jegens de entiteiten in het financiële conglomeraat zijn genomen. De coördinator moet bereid zijn gezamenlijke toezichthoudende maatregelen ter zake te bevorderen.

Beoordeling van internecontrole- en risicobeheerprocessen

46. Met het oog op de beoordeling van internecontrole- en risicobeheersprocessen dient de coördinator met de desbetreffende bevoegde autoriteiten samen te werken.
47. De bevoegde autoriteiten dienen relevante informatie te verstrekken aan de coördinator met betrekking tot hun beoordeling van de internecontrole- en risicobeheerprocessen van gereguleerde entiteiten (op individueel of gesubconsolideerd niveau), de vastgestelde belangrijke tekortkomingen en de methoden die bij de uitvoering van hun beoordelingen worden gebruikt.
48. De coördinator bespreekt de individuele beoordelingen en de algemene beoordeling met de desbetreffende bevoegde autoriteiten teneinde:
- de geschiktheid van sectorale risicobeheer- en controlemechanismen die materiële risico's van het conglomeraat beperken, te beoordelen en eventuele besmettingskanalen te identificeren; en
 - bij de betrokken bevoegde autoriteiten een coherent beeld van de risicobeheer- en controlesystemen van het financiële conglomeraat tot stand te brengen.

Titel V- Toezichtplanning en coördinatie van toezichtactiviteiten in normale omstandigheden en in noodsituaties

Planning en coördinatie van toezichtactiviteiten

49. In aansluiting op de analyse die in overeenstemming met Titel IV wordt uitgevoerd, neemt de coördinator, in samenwerking met de desbetreffende bevoegde autoriteiten, de planning en coördinatie van de activiteiten voor het toezicht op een financieel conglomeraat in het erkende collegeproces op.

50. In geval van specifieke procedurele regelingen zoals omschreven in punt 17, organiseert de coördinator jaarlijks minstens één fysieke vergadering van het college.
51. Indien er geen specifiek punt aan de agenda van het sectorale college voor aanvullend toezicht is toegevoegd, nodigt de coördinator, als voorzitter van een sectoraal college, minstens eenmaal per jaar de voorzitter van het andere sectorale college, of de bevoegde autoriteiten indien er geen sectoraal college is, uit voor een collegevergadering onder zijn voorzitterschap. De coördinator dient daarbij de punten die van belang zijn voor aanvullend toezicht op de agenda te zetten. Uitgenodigde bevoegde autoriteiten van de andere financiële sectoren dienen de gelegenheid te krijgen agendapunten voor de vergadering van het college voor te stellen.

Gecoördineerd actieplan

52. Indien er slechts één sectoraal college is, dienen toezichthoudende activiteiten in verband met het toezicht op financiële conglomeraten in het gecoördineerde actieplan van dat college te worden opgenomen. Punten met betrekking tot aanvullend toezicht worden afzonderlijk gemarkeerd onder verwijzing naar de toezichthoudende activiteiten krachtens Richtlijn 2002/87/EG.
53. Indien een specifiek punt aan de agenda van het sectoraal college voor het toezicht op een financieel conglomeraat wordt toegevoegd, besluit de coördinator, in overleg met de relevante bevoegde autoriteiten, of een specifiek gecoördineerd actieplan nodig is voor aanvullende toezichtactiviteiten. Indien het toezicht op het financiële conglomeraat onder een sectoraal college valt, dient het gecoördineerde actieplan voor het financiële conglomeraat een specifiek onderdeel van het gecoördineerde actieplan van het college te zijn.

Delen en delegatie van taken

54. De coördinator leidt de discussie betreffende de vraag of en hoe taken moeten worden gedeeld en gedelegeerd – met inachtneming van bestaande sectorale regels - ten behoeve van de controle van de financiële positie van het financiële conglomeraat en de uitvoering van andere taken in verband met aanvullend toezicht. In de discussie wordt rekening gehouden met de wijze waarop onder toezicht staande entiteiten zijn georganiseerd en met de aard, schaal en complexiteit van het financiële conglomeraat.

Planning in noodsituaties

55. Bestaande plannen voor noodsituaties die op sectoraal niveau voor de samenwerking tussen instanties in noodsituaties zijn ontwikkeld⁵, worden gedeeld met alle bevoegde

⁵ Als bedoeld in artikel 114, lid 1, van Richtlijn 2013/36/EU en in [artikel 355 van de Commissie gedelegeerde verordening (EU) nr.... /... van XXX ter aanvulling van Richtlijn 2009/138/EG]

autoriteiten die verantwoordelijk zijn voor het toezicht op een gereguleerde entiteit in een financieel conglomeraat onder leiding van de coördinator. Als een noodplan slechts met betrekking tot een bepaalde sector bestaat, wordt het beschikbaar gesteld aan de bevoegde autoriteiten die verantwoordelijk zijn voor de andere sectoren, en de contactgegevens van deze bevoegde autoriteiten worden in het noodplan opgenomen. De coördinator is verantwoordelijk voor de instandhouding van het noodplan op het niveau van het financiële conglomeraat.

Titel VI - Besluitvormingsprocessen bij de bevoegde autoriteiten

56. Titel VI specificeert de procedures die de bevoegde autoriteiten moeten volgen in de verschillende besluitvormingsprocedures bedoeld in Richtlijn 2002/87/EG. Na identificatie in de richtlijn worden deze besluitvormingsprocessen in vier hoofdcategorieën onderverdeeld: procedures bij raadplegingsprocessen; procedures bij instemmingsprocessen; procedures bij de jaarlijkse herbeoordeling van vrijstellingen; en procedures bij de coördinatie van handhavingsmaatregelen.

Bij raadplegingsprocessen te volgen procedures

57. De raadplegingsprocessen bedoeld in deze titel zijn:
- raadplegingsproces in overeenstemming met de derde alinea van artikel 6, lid 5, van Richtlijn 2002/87/EG;
 - raadplegingsproces in overeenstemming met de eerste alinea van artikel 12, lid 2, van Richtlijn 2002/87/EG;
 - raadplegingsproces in overeenstemming met de tweede alinea van artikel 18, lid 1, van Richtlijn 2002/87/EG.
58. Bij de raadplegingen gaan de bevoegde autoriteiten als volgt te werk:
- de bevoegde instantie die de raadpleging uitvoert zet het onderwerp van de raadpleging, het voorgestelde besluit, de argumentatie en aard van het antwoord dat van de geraadpleegde bevoegde autoriteiten wordt verwacht, duidelijk uiteen;
 - de raadplegingsperiode bedraagt minstens twee weken en kan in dringende gevallen door de coördinator worden verkort, tenzij anders is aangegeven in de coördinatieregelingen die in het sectorale college zijn besloten;
 - wanneer de geraadpleegde bevoegde autoriteit binnen deze periode geen antwoord heeft gegeven, mag de bevoegde autoriteit die de raadpleging uitvoert ervan uitgaan dat zij geen bezwaar heeft tegen het voorgestelde besluit.

Bij instemmingsprocessen te volgen procedures

59. De instemmingsprocessen bedoeld in deze titel zijn:
- het instemmingsproces in overeenstemming met de derde alinea van artikel 3, lid 6, van Richtlijn 2002/87/EG;
 - het instemmingsproces in overeenstemming met artikel 5, lid 4, van Richtlijn 2002/87/EG;
 - het instemmingsproces in overeenstemming met artikel 10, lid 3, van Richtlijn 2002/87/EG;
 - het instemmingsproces in overeenstemming met artikel 18, lid 3, van Richtlijn 2002/87/EG.
60. Bij het bereiken van een overeenstemmingaan de bevoegde autoriteiten als volgt te werk:
- de coördinator leidt voorafgaand aan de overeenstemming een discussie tussen de desbetreffende bevoegde autoriteiten door een of meer fysieke vergaderingen of vergaderingen op afstand (teleconferentie) te organiseren.
 - wanneer overeenstemming is bereikt, wordtdezeschriftelijk vastgelegd met voldoende argumenten ter ondersteuning van de overeenkomst. Het document wordt namens de coördinator en de andere relevante bevoegde autoriteiten ondertekend. In het geval van een geschil kan de coördinator, op verzoek van een van de andere betrokken bevoegde autoriteiten of op eigen initiatief, de desbetreffende ETA raadplegen. Indien een ETA wordt geraadpleegd, dienen alle bevoegde autoriteiten haar advies in overweging te nemen. Indien een of meer bevoegde autoriteiten weigeren tot overeenstemming te komen, kunnen de andere bevoegde autoriteiten echter onderling een akkoord bereiken en stelt de coördinator de desbetreffende ETA op de hoogte van het ontbreken van unanieme overeenstemming.
 - de coördinator kan toezichthouders uit derde landen uitnodigen om deel te nemen aan de schriftelijke overeenstemming, in voorkomend geval afhankelijk van een beoordeling van de gelijkwaardigheid van de geheimhoudingsvereisten die op de toezichthouders van deze derde landen van toepassing zijn.

Bij de jaarlijkse herbeoordeling van ontheffingen te volgen procedures

61. Bij het uitvoeren van de jaarlijkse herbeoordeling van ontheffingen voor de uitvoering van aanvullend toezicht, en een beoordeling van de kwantitatieve indicatoren, zoals toegelicht in artikel 3 van Richtlijn 2002/87/EG en van de risicobeoordelingen die gelden

voor financiële groepen in overeenstemming met artikel 3, lid 9, van Richtlijn 2002/87/EG, gaan de bevoegde autoriteiten als volgt te werk:

- a) voor de uitvoering van de herbeoordeling en de evaluatie handelen de bevoegde autoriteiten in overeenstemming met een toezichtplan dat voldoende lang tevoren moet zijn overeengekomen;
- b) de herbeoordeling en het proces worden geleid door de coördinator, die de nodige vergaderingen moet organiseren om aan het mandaat te voldoen;
- c) de coördinator maakt een raming van de benodigde middelen en stelt de desbetreffende bevoegde autoriteiten daarvan op de hoogte; de coördinator en de andere relevante bevoegde autoriteiten wijzen middelen toe overeenkomstig de raming van de coördinator;
- d) indien de herbeoordeling en evaluatie aanduiden dat het gepast is wijzigingen aan te brengen in de ontheffingen, kwantitatieve indicatoren of op risico's gebaseerde beoordelingen, passen de bevoegde autoriteiten het proces toe zoals vermeld in punt 60 teneinde overeenstemming over deze wijzigingen te bereiken.

Bij de coördinatie van handhavingsmaatregelen te gebruiken procedures

62. Voor de coördinatie van handhavingsmaatregelen en toezichtmaatregelen die genomen moeten worden in overeenstemming met artikel 16 van Richtlijn 2002/87/EG om de situatie te corrigeren waarin (i) de gereguleerde entiteiten in een financieel conglomeraat niet voldoen aan de aanvullende vereisten als bedoeld in de artikelen 6 tot en met 9 van Richtlijn 2002/87/EG; of (ii) wel aan de voorschriften is voldaan maar de solvabiliteit desondanks in gevaar kan komen; of (iii) de transacties binnen de groep of de risicoconcentraties een bedreiging vormen voor de financiële positie van de gereguleerde entiteiten, nemen de bevoegde autoriteiten de volgende maatregelen:
 - a) het coördinatieproces wordt geleid door de coördinator, die zoveel vergaderingen moet organiseren die nodig zijn om het mandaat te vervullen;
 - b) de coördinator maakt een raming van de benodigde middelen en stelt de desbetreffende bevoegde autoriteiten daarvan in kennis; de coördinator en de andere relevante bevoegde autoriteiten kennen overeenkomstig de raming van de coördinator voldoende middelen toe.
63. Bij de coördinatie van handhavingsmaatregelen moeten de processen van informatie-uitwisseling beschreven in Titel III worden toegepast.

Titel VII- Slotbepalingen en uitvoering

64. Deze richtsnoeren zijn van toepassing met ingang van de datum van de rapportageverplichting bedoeld op bladzijde 4.